

SLOVENSKI NAROD.

Ima vsak dan svetec, imiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kaj hočejo Slovenci?

Kdor pozna zakone današnje svetovne ekonomije, razsojuje in razsodi, kam hrepeni ta ali ona država že zaradi državnogospodarskih odnosov. O Velikonemčiji je znano, da hoče Avstrijo združiti seboj že zaradi teh čisto gmotnopolitičnih interesov. Že desetletja se glasi na Nemškem deviza: colna unija z Avstrijo, in od Nemcev v Avstriji se očitno objavlja izpoved, da z dovršeno colno unijo napravi pot do pragmatike zveze Velikonemčije in Avstro-Ogerske. V tem zmislu se je izrazil že večkrat tudi Bismarck sam.

Z druge strani se je Nemčija očitno izrazila ob mnogih prilikah, da Trst mora ostati Nemčiji vedno odprt, poti do Trsta si Nemci ne dajo vzeti. Na in ob tej poti pa so Slovenci. V zmislu Velikonemčije so avstrijski Nemci že sto in stokrat ponavljali, da Slovence morajo ponemčiti, ker so veliki nemški politiki v obče in seobno tudi na črti do Adrije na poti. Mi utegnemo navesti stavke, sestavke in članke iz nemških listov in citatov zaresnih nemških politikov, ki dokazujejo potrebo, da se Slovenci odstranijo, torej potujčijo ali pa kakor si bodi iztrebijo in preženejo.

V tej nameri pa Nemce podpira seobno politična razdelitev Slovencev na več dežel, v katerih gospodujejo Nemci, oziroma njih italijanski zavezniki. V civilizovani Evropi ni takó majhnega naroda sredi kake kulturne države, v kateri bi se tak narod drobil in slabil v toliki meri, kakor se to godi že jedino na podstavi in s pomočjo deželne avtonomije. To izgovorimo očitno pred vso Evropo, kjer se ponaša, da jo je oblila kultura in obdelala moderna civilizacija.

V zmislu deželne avtonomije delujejo tudi deželne vlade s centralno vlado na čelu. Tudi za ta del izjavimo očitno pred vso Evropo, da ni nikjer mej kulturnimi državami naroda, nasproti kateremu bi naučna ministerstva delala poskušnje po raznih šolah, z namenom ali se obnese poučevanje dotičnega naroda v njegovem lastnem jeziku, kakor se to godi v Avstriji gledé na Slovence.

Slovenci konečno gledajo na zgodovino in se ozirajo po statističnih podatkih, kakor jih napravljajo

avstrijske vlade na podstavi ljudskega štetja. Zgodovina Slovence uči, da so se jim velike dežele, kjer so prebivali prej oni, ponemčile in v obče potujčile do korenine. Slovenci vidijo, da so bile dežele, v katerih bivajo v odlomkih še zdaj, čisto slovenske nekdanj. Sledovi zunanji in vidni so še povsod v imenih krajev, trgov, mest, rek, gor in dolin. Iz statistike pa Slovenci posnemljejo, da se jim meje vedno bolj stiskajo in manjšajo. Geografsko ozemlje, na katerem prebivajo, se Slovincem vedno bolj krči.

Činitelji, ki krčenje pospešujejo, so se v novejši dobi pa še izdatno pomnožili. Šole so uvedene v obče, mej Slovenci prav na mnogih krajih osnovane naravnost v potujčenje tega itak oslabilenega naroda. Krščanski nauk se poučuje na nekaterih v tujščini, drugod pa deca slovenska ne zna brati slovenskega katekizma, in ustno poučevanja za ta del so je pa vender-le skrčilo.

Najhujše pa preti v novejšem času še to, da snujejo mej njimi Nemci in Italijani po svojih šolskih društvih tuje šole ter naravnost lové slovenske stariše in otroke za tako potujčevanje. Dva velika kulturna naroda, ki štejeta vkupe kakih 80 milijonov duš, sta se združila, da spravljata mej vsem tem prebivalstvom zlate marke in zlate lire, z namero, da snujeta s tem denarjem mej slovenskim narodom nemške in italijanske osnovne šole v potujčevanje seobno slovenskega naroda.

Slovenci povsem tem spoznavajo vedno očitniše, da sami v boji proti takim silam morajo podleči. To spoznanje mora ves politični svet poštovati soglasno kot pravo. To spoznavanje pa sili Slovence iskati pomoči.

Slovenci vidijo, da se jim je bojevati ne toliko z državo kot tako, ampak z narodi, katerih odlomki in deli gospodujejo v Avstriji. Ti prevladajoči narodi se čutijo solidarne s skupno narodnostjo, kateri pripadajo. Ti narodi ne izpodkopujejo tal Slovincem kot odlomki in deli naše države, ampak kot kompaktna masa, združena z zunanjimi večimi deli teh odlomkov.

Vsled tega se Slovenci ovedajo, da tudi oni niso osamljeni, da tudi oni niso samo Slovenci, ampak

so z enako pravico, kakor Nemci in Italijani del plemena, ki je nazivljejo Slovansko.

Slovenci se torej hočejo postaviti v brambo ne kot Slovenci ampak kot Slovani. Kot Slovani pa morajo poprijeti ono orožje, ki je vsem Slovanom skupno. To orožje pa je slovanska kultura, in ta kultura ima najtrdnjšo podstavo v kulturi ruskega naroda.

Kot Slovenci poginejo razkosani deli tega naroda z matematično gotovostjo; kot Slovani imajo nekoliko osnovane nade, da se ohranijo in rešijo.

Kot Slovani morajo Slovenci hrepeneti po skupnem kulturnem jeziku, po skupni slovanski književnosti in umetnosti. Kot Slovani morajo težiti po staroslovanskih svetih obredih v cerkvi, in s to težnjo so bili in so vedno voljni ostati združeni z Rimom.

Slovenci poštrevajo te kulturne sile kot obče slovanske in kot sposobne za brambo proti razmeram, ki jih očitno razkrivajo Nemci in Italijani nasproti Slovincem.

Te slovenske težnje so popolnoma kulturne značaja; države pri tem še v mislih jim ni treba imeti. Slovenci neso nikdar težili politično čez avstrijske meje; oni se hočejo rešiti v okvirji avstrijskih mej.

Slovenci hočejo samo, da bi jim drugi Slovani pomagali, kakor pomagajo avstrijskim Nemcem in Italijanom zunanji Nemci in Italijani. Slovenci hočejo razkrivati svoje reve in težave drugim Slovanom, da bi jim pomagali moralno in gmotno. Slovenci se hočejo obuditi do zavesti, da so Slovani, da jim ne bodo Nemci in Italijani zabranjevali lastnih šol kot majhnemu narodu, kateremu očitajo, da so brez kulture. Slovenci se hočejo postaviti na kulturno stališče skupnega slovanskega naroda, kakor se postavljajo Nemci in Italijani. Slovenci se hočejo braniti s slovansko kulturo proti oni kulturi, s katero jih hočejo uničiti Nemci in Italijani.

Slovenci torej ne gledajo čez mejo, Slovenci neso hinavci gledé na zvestobo do presvetle cesarske hiše, ko se boré za svoj obstanek, ampak oni sočustvujejo z drugimi, torej tudi ruskimi Slovani jedino v tem pogledu, da bi z njih pomočjo okrepili se kot vreden del slovanske kulture in v skup-

LISTEK.

Pohajkovalska pisma.

Gospod urednik!

Zanimiva je! — Kdo? — No, letošnja jesen — Zakaj? — Kako ste čudni! Zato, ker je celo Vašega pohajkovalca spravila iz ravnotežja. Poprej Vam je pet let delal zbrigo nad črto, zdaj Vam jo bode pa pod črto! Kaj gubančite čelo? — Zahvalite Bogá, da imate pohajkovalca, in hvaležni bodite jeseni, da ga je spravila pod črto! Če tudi še le zdaj, nič ne dé! „Swiftijanec“ n. pr., ki nosi obrito brado in hvali Boga, „da ni tak kot drugi“, ta je potreboval tudi pet let, predno je prišel pod črto Vašega klerikalnega kolega, ozir. konkurenta dnevnika; on prepeva in potrka „speve“ — „epopeje“ „swiftijanske“, pohajkovelec, ki nosi obraščeno brado, pritiskal bo meh pod črto „Slov. Naroda“. kamor ga je jesen zanesla, in tu bode pel v dušno pašo vernim čitateljem vašim: „Omni morbo suum remedium“, kakor stoji zapisano na uhodnih durih lekárne g. Piccolija na Dunajski cesti, seveda — s

tem razločkom, da leči g. Piccoli le telesne rane, dočim misli pohajkovelec zdraviti „praktično“ tudi dušne — rane!

To pa je zavisno le od Vas in pa od gospoda drž. pravdnika, — kar se tiče po Vaših ostalih podlistkarjev, pa sprejme pohajkovelec od slehernega poziv na dvoboj, ker se on teh ne boji niti ne „Swiftijanca“, kamo li meniti potem, da bi jo užgal čez — frančiškanski most, ter jo kresal po Špitalski ulici dalje! . .

I.

Na dan sv. Kordule je bilo. Letošnje je seni prvi sneg udrihal je po stari skorji nesrečnega zemljišča naših prvih starišev kakor Sternovo „novo“ vino po možganih — starem „materijalu“ — višnjevonosega berača Luke Krjavlja, ki je pred ta dan „na starih šancah“ Ljubljanskega gradu premišljeval „osodo“, ki mu je stopala pred oči v podobi nove postave, ki ima v kratkem stopiti v veljavo zaradi — njega in njegovih doslednih koleg. In tedaj je zamrmral Luka Krjavelj kot besen lev nekaj nerazumljivega, in zaškrilpal z zobmi, potem pa se je ozrl še jedenkrat proti zračni črti, kjer leži — Kurja vas; dom in vir telesne in duševne

njegove in njegovih „slavlencev“ hrane, in svoj trdni sklep zaključil je s tehtnim „grom in strela!“ zdaj grem pa nalašč še na jeden frakelj „ta kratkega!“ — In zginil je s „starih šanc“, a vedel ni, da gre pohajkovelec za njim skozi „strn“ in „drn“, kateri je pri ustupu čul le še zadnje besede in pozdrav: „Tu le sem pri moj d. .“ — Dober večer!“ —

Baš tedaj pa se je zbrala mala kolona mestnih in nekaterih vlačugarjev obojega spola iz Ljubljanske okolice v mestnem logu, in sicer v šupi g. M—a, kjer so imeli „sejo“ pod predsedništvom Hopla II., kjer se je debatiralo, kakor v kakšnem portugalskem drž. zboru, le s tem razločkom, da se tu neso delile ni „originalne klofute“, kakeršne so se delile v letošnjem poletju mej poslanci in ministri v Lisabonu, niti „moralne“, kakeršne se dele nekje drugej. Marveč se je ta kolona posvetovala o tem, kaj storiti s puranom, katerega je pred par dnevi nekemu gospodarju na Viči zmuznil najnovejši kandidat „dolgoprste“ družbe — Spiridijon Baraba, vulgo „ta rujavi Francelj“. A seje ni bilo konec, in niti glasovanje ni prišlo na vrsto zaradi purana, ki je že dva dni ležal tam v kotu „raziran in pečen“. Kar se oglasi stara deva v kotu: „Veste kaj, jutri

nosti močan dovolj, da bi si svojo narodnost ohranili.

Te težnje so kulturne in popolnoma analogne s težnjami nemškega in italijanskega naroda. Razloček je tu, da Nemci in Italijani se čutijo že od nekdaj kot zedinjeni v jednotni kulturi, v tem ko je Slovencem poleg drugih slovanskih odlomkov še boriti se, da dojdejo do jednake kulturne skupnosti. Kar pa ni Nemcem in Italijanom uštetu v greh, to tudi Slovonom ne more biti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. novembra.

Grof Andrassy zgubil je baje vse upanje, da bi še kdaj postal minister vnanjih zadev. Letos je še v delegaciji skušal vreči Kalnokya s tem, da je grajal njegovo politiko, a se je sedaj preveril, da je ves trud zaman.

Vnanje države.

Čo tudi je **ruski** car pohodil **nemškega** cesarja, vendar ruski listi skoro vsi sovražno pišejo proti Nemčiji. Temu pohodu ne pripisujejo nobene važnosti, a „Grazdanin“ pravi, da bode Rusija nadaljevala svojo dosedanje politiko, ter se ne bode brigala za Nemčijo, katera bode itak ravno tako razpala, kakor se je bila 1871. leta zjedini.

Poslednji dve leti se je bilo mnogo Turkov izselilo iz **Bolgarije** v Malo Azijo. Iz mnogih vasij so se izselili skoro vsi prebivalci, samo nekaj revnejših je ostalo, ker neso imeli denarja, da bi se izselili. Mnogi svojih zemljišč niti prodali neso, ampak jih kar tako ostavili. Da bolgarski vladi ni prav, če se izseljujejo Turki, si lahko mislimo, ker potem ne dobi dolgo davka od njih zemljišč. Zatega del sedaj bolgarska vlada jako pazno gleda, da se Turkom ne zgodi kaka krivica. Uradnikom je naročila, da naj s Turki jako prijazno postopajo in jim gredo na roko. Od Turkov se tudi davek tako strogo ne izterjuje. Mladim Turkom se dajo ustanove, da morejo obiskovati bolgarske gimnazije, da se tako v šoli bolj seznanijo in sprijaznijo z Bolgari. Ustanove s jim ne odtegnejo, če tudi se tako pridno ne uče, da se tako njih očetje in sorodniki pridobijo za vlado. Mnogi Turki, ki so se poslednji dve leti bili izselili, se pa sedaj zopet vračajo, ker se jim je v Mali Aziji slabo godilo.

Bolgarski minister vnanjih zadev se je opravičeval proti tajniku **srbskega** diplomatskega zastopstva, da bolgarska policija ni vedela, da je dotični kavas, ki ga je zaprla, še v službi pri srbskem zastopstvu. Pri njem so videli mnogo denarja in občeval je mnogo z bolgarskimi opozicijonci, ker se je sumilo, da je dobil odkod denar, da bi podmitil razne osebe, da napravijo kak ustanek. Ker je pa tajnik iz nekaterih besed posnel, da ima bolgarska vlada srbsko zastopstvo na sumu, da hujška bolgarski narod proti vladi, protestoval je proti temu in zahteval pojasnil.

Pričakuje se, da bode **Rusija** sedaj, ko se je vrnil car v Petrograd, v Carigradu storila kak odločen korak v **bolgarskem** vprašanju. Podpirala jo pa bode morda Nemčija, kajti Bismarck je, kakor se govori, carju zagotovil, da ne bode nikakor Rusije oviral na Balkanu. Pa tudi Avstrija se ne bode več tako hudo upirala Rusiji, ker ve, da se v vseh slučajih ne more zanašati na Nemčijo. Bolgarska vlada je pa hitela s Turčijo sporazumeti se o vzhodnorumelijskem tributu, da bi tako Turčijo pridobila na svojo stran, da ne bi podpirala ruske politike. Bolgari dobro poznajo turške finančne zadrege in vedo, da se Turkom najbolj prikupijo, če jim plačajo tribut. Vprašanje je pa, če ga bodo mogli, ako ne dobé denarja na posodo.

ga bodem pripravila za zajutrek.“ — V tistem trenutku pa stopijo v „dvorano“ trije stražniki in začuje se gromč glas: „V imenu postave z nami vi vsi, in puran!“ — Debate bil je konec! — Tableau. In šli so z „možmi postave“ vsi s predsednikom v red, kateri so potem pod vodstvom nadstražnika imeli debato tam, kjer je „jok in škripanje z zobmi!“ —

A puran ni šel z elegantno družbo, marveč zadela ga je druga osoda! ... Jesen v človeštvu! ...

Nekateri ljudje so tako naivni, da trdijo, kakor hitro zagledajo prvi sneg, da je to leto „zgodaj“ — zima! Jaz sicer ne vem, kedaj se začneja jesen v „Pratiki“, ki se tiska v Kleinmayrjevi tiskarni, a to vem, da se jesen, ki prouzročuje po pokrajinskih mestih, kakersua je n. pr. Ljubljana, tolikanj posiljene dolgočasnosti in jesensko nagubanih obrazov, — pričinja po „stoletnem koledarju“ vedno z 21. dnem septembra, dočim se bode profesorju Linhartu, ki je spisal „Deutscher Kalender für Krain“ — za Kočevce in kranjske Nemce in nemškutarje — letošnja jesen dozdevala še bolj dolgočasna, ker je 22. novembra izid deželnozborske volitve v Kočevji in Ribnici zanj še slabši nego „pu miš — pu tič“,

Rumunska vlada je poslala na Ogersko jednega majorja in jednega živinozdravnika konje kupovat. Ker baje Rusija premika svoje čete v Besarabiji vedno bolj proti rumunski meji, je Rumunija poslala več vojakov na rusko mejo. Rumunija tako hiti z grajanjem utrdb, oboroževanjem in preskrbovanjem za vojsko potrebnih stvari, kakor bi bila trdno preverjena, da bode vojna spomladi.

Italijanska kraljeva rodbina hotela je papežu o petdesetletnici njegovega svečeništva pokloniti kako darilo. Ta stvar se je tudi obravnavala že v ministerskem sovetu, kjer jo je posebno zagovarjal Crispi, kajti napravila bi dober utis na katoliško prebivalstvo. Naročilo se je nekaj osobi, ki je dobro znana v Vatikanu, da naj povpraša, če bi papež tudi vsprejel omenjeno darilo. Odgovor se je pa glasil, da Njega svetost Lev XIII. ve dobro ceniti mišljenje italijanske kraljeve hiše ter je hvaležen za dobro namero, a vendar želi, da se ne uresniči, ker bi se utegnili napačno tolmačiti.

Anglija je jako nevoljna, da si je **Španija** prisvojila otok Peregil. Francoski listi pa poudarjajo, da Francija nema nič proti temu, da si je Španija prisvojila omenjeni otok, kar bode plovbi jako koristilo.

Dopisi.

Iz Pulja 21. novembra. [Izv. dop.] Bila sta si huda sovražnika, mej njima zevajoči prepad bil je takó velik, da se nam je zdelo, njihino mejsebojno približanje absolutno nemogoče. Ali glejte: videz nas je — kakor se tolikokrat zgodi v človeškem življenju — tudi takrat varal. Nesta bila ne takó huda sovražnika, samo razumela se nesta. A sedaj se razumeta.

Srečala sta se nekega dne v ozki ulici, bilo je težko izogniti se drug drugemu; pozdravila sta se in — o čudež vseh čudežev — segla si pod pazduho. Roko v roki šla sta v najlepšem soglasju naprej po ozki ulici, ki pelje do velikega trga. Tam je bila zbrana velika množica, videl si prijatelje in protivnike, vse vkup pomešane. In ko sta dospela nova prijateljca na trg, zavzela se je vsa množica, videč ja v takó lepej složnosti, strmenje bilo je nepopisno.

Oni izmej njiju, ki je bil do sedaj brutalnejši, povzame besedo: „Oglejte naju, ki sva si bila tolika sovražnika, a odslej si hočeva biti prijatelja. Razkrla sva si svoji srci, preiskala sva si srce do najskrivnejše gube in takó našla, da misliva sicer o marsičem različno, da pa v poglavitnem misliva jednako.“

Veliko jih je bilo, ki so tej izjavi klicali: „živio“ in „bravo“ — drugi pa, razsodnejši, se resno zmajevali z glavami in odšli žalostni s trga.

Nekam tajnostno govorimo, ne res? Da, porazumela sta se, Porečka „Istria“ in — Ljubljanski „Slovenec“. In prijateljstvo mora biti jakó tesno — vsaj od strani „Istrie“ — kajti hoteč pobijati težnje Slovanov, hoteč nas ovajati in blatiti, ne hodi več — kakor doslej — po orožje v arsenal „Indipendentijev“ in raznih nemških listov, ampak kar zateče se v predale „Slovenčeve“ tam gotovo najde kak priročni „porajtel“. In takó se je zgodil velik čudež: „Istria“ braneč svoje stališče, hodi po argumente v „Slovenca“ in ponatiskuje celó doslovne članke „organa slovenskih državnih poslancev“ — če smemo namreč to verjeti Pražkej „Politiki“.

kakor je v časih trdil v šoli o -- netopirji. — Sicer pa zadene krivda Vas, gospod urednik, da je prof. Linhart upal biti deželni poslanec za Kočevanje in Ribničane, ker ste objavili sklepe in namere zadnjih, kateri so hoteli, da bi prvi o njih nič ne vedeli, dokler bi ne prišlo do volitve, tako pa je zdaj nastala agitacija „im Lande der Limonen“ in vse se je pripravljalo na boj, kar umeje upiti „hoch oder nieder“. — Nikdar bi ne bili porotniki Kočevci v Novemestu dobili dopusta, da morejo ta dan voliti in niti brat kandidatov — dr. Linhart bi ne bil agitacije podkuril, da ste poslušali svet pohajkovalčev in stvar le v „evidenci“ obdržali!

Profesor Linhart sicer bi ne bil veren naslednik Fabrov, da je bil izvoljen, a dijete bi bil vlek vsak dan in delal nič za Ribničane, ampak le za Kočevanje bil bi rogovilil, ta kranjski Bismarck. In to je — jesen v človeštvu.

Jaz bi ne imel nič zoper to, če bi Linhart postal bil deželnozborski poslanec kranjski za časa, ko je še izhajal v Ljubljani „Laibacher Wochenblatt“ alias „der dumme Kerl von Laibach“, — organ kranjskih fakijskih oponentov, — a sedaj v Gautsch-Taaffejevi dobi se mi pa profesor Linhart, kot po-

Ko bi še živel oni znani „star Kranjc“ — Bog mu daj dobro, — zapel bi nam pač iz dna svoje duše: Kaj doživel sem na svetu! ...

Radovedni pa smo, kakimi čutili, da bo po veliki večini uzorna Istreka duhovščina, sankcijonirala novoskleneno prijateljstvo glasila svojega. Duhovščina naša bo v hudi stiski. Ne zlagati se z glasilom svojim, bilo bi kardinalno zlodejstvo, — isto tako mora biti slovenskemu duhovniku hudó, ako se mora „par ordre“ zlagati z listom, ki številko za številko porablja besedo „prete“ v nekako takim zmislu, kakor bi mu rekli — falot. Težko se bo duhovnikom zlagati z listom, ki je pred nedolgo zahteval, da se „farji“ brez usmiljenja spokajo iz Istre in kateri zastopa one italijanske kroge ki so uničili ubozega našega seljaka materialno do cela, in ki bi ga radi še moralno; one kroge, o katerih naša „Settimana“ jako dobro pravi, da se vsekdar in povsodi kažejo le advokate in ki znajo vsled te svoje lastnosti takó dobro prikrivati kalne vire svojega bogastva in ki bi že bili prišli premnogokrat v stiske radi načina, kako fruktificirajo svoje kapitale, da bi ne bili pravi mojstri, ako je treba izvršiti obhodni manevar, da se izognejo dotičnim §§.

Da nas nemški in italijanski listi ovajajo in vedoma pačijo resnico, jim še toliko ne zamerimo — kajti v njih lastno korist je — a da so se tudi nekateri rojaki naši lotili tega dela, to boli. A zapomnite si, ako boste hoteli vsacega, ki zase zahteva najnaravnejše mej vsemi pravi, pravico namreč, da sme Boga moliti po svoje, ako boste vsacega tacega hoteli po vsej sili narediti za nevernika in — rusofila, potem smete biti osvedočeni, da bode število taci „nevernikov“ in „veleizdajnikov“ veliko večje, nego se vam dozdeva. C-t-č.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je okrajnemu šolskemu svetu pri sv. Petru v Savinjski dolini za zgradbo šole 300 glđ. podpore.

— (Deželni zbor kranjski) pričel je zborovati po slovesni sv. maši v stolni cerkvi ob 1/2 12. uri in zboroval do 1. ure popoldne. Deželni glavar naznanil je po deželnem odboru predloženih 31 predlog in otvoril zborovanje z živio in slava-klici na presvetlega cesarja, na kar je pozdravil deželne poslance deželni predsednik baron Winkler. Novoizvoljena poslanca gg. Višnikar in Kraigher storila sta obljubo slovenski. Potem so se volili razni odseki in istim izročile razne predloge deželnega odbora v rešitev. Mej predlogami je jedna najvažnejših deželnega odbora poročilo, s katerim se predlaga načrt občinskega volilnega reda za vojvodino kranjsko (znani barona Winklerja načrt, ki je prouzročil v zadnjem zasedanji obširno debato), kateri se je izročil po nasvetu g. dra. Papeža posebno za to izvoljenemu odseku. Deželni glavar je koncem seje opomnil, da se deželnemu odboru še nikdar ni predložilo toliko predlog v prvi seji, kakor letos. Deželni glavar pozivlje izvoljene odseke in v istih izvoljene poročevalce, naj sedaj, ko jim gradiva ne manjka, pridno delajo, da se bode moglo zasedanje končati do božičnih praznikov in se bode tako deželi priborila lahko izdatna vsota na stro-

slanec ravno tako nedosleden dozdeva, kakor ni župan iz Ljubljanske okolice, ki na slehern slovensk uraden dopis dosledno in vedno nemški odpisuje. Vsekako je torej prof. Linhart kot Nemec bolj dosleden nego župan, ki nemški uraduje, a pri tem nič ne misli. Jaz sicer ne trdim, da bi bilo umestno tudi nekaterim ljudem „torbe“ nositi, kakoršne nosijo zdaj psi zaradi kontumacije, a to pa trdim, da ne steče včasih samo pes, marveč tudi — jezik človeški steče včasih: ko je oni dan k nekemu tukajšnemu uradu bil poklican služabnik Rudolfove železnice, vprašal ga je uradnik: v katerem jeziku ložje občuje in odgovarja, odrezal se je mož: „Bitte deutsch, weil ich ein Oberkraner bin und meine Gemeinde deutsch ist!“ — In kje menite da je ta „čudak“ rojen in izrejen? — I no, z — Jesenic na Gorenjskem jo je primahal v Ljubljano, in tu mu je jezik po nemški — stekel. Grom in strela! —

In potem še gubančite čelo, če trdim jaz, da je letošnja jesen — zanimiva ne le zaradi tega ker — nemamo še snega, marveč tudi zaradi tega, ker nemamo tolikanj poguma potegniti se za svoje pravo kolikor je imajo nekateri narodni — poštarji, da

skih za deželni zbor. Finančni odsek sešel se je takoj po sklepu seje, upravni odbor pa se snide v ponedeljek popoldne. Prihodnje sejo naznanil bode deželni glavar, ko bodo pripravili odseki potrebno gradivo za obravnavo. Obširneje poročilo sledi.

— (Dopolnilna volitev) za deželni zbor štajerski mesto odstopivšega dr. Dominkuša v kmetijskih občinah volilnega okraja Celjskega razpisana je na 16. dan decembra.

— (K volitvi v Ribnici — Kočevji) Kakor smo že naznanili, bil je pri dopolnilni volitvi za deželni zbor izvoljen okrajni sodnik g. Višnikar, za katerega je v Ribnici glasovalo vseh 79; v Kočevji pa 15 volilcev. Pri tej priliki se je pokazalo, kako gre baš mej Kočevci v klasje nemški šovinizem. Petnajstotica, ki je glasovala za g. Višnikarja, bi se bila rada peljala v Ribnico „veselit se veselimi“. A nihče jim ni hotel za denar dati voza. A pri tem ni ostalo. Kočevske babe prišle so z jajci in metale je v častivredne volilce, ki so glasovali po svojem prepričanju. „Furor teutonicus“ narasel je naposled mej Kočevci tako silno, da so se slovenski volilci morali kar poskriti, da se izognejo raznovrstnim napadom. Kočevska „irredenta“ si je izvestno istrsko italijansko irredento vzela v vzgled, a mogotci jin napilnjenci ob „Rinze-fluss“ naj se spominjajo basni o žabi in volu, to bi jim utegnulo vsekakor biti koristno. Več nego žalostno bi bilo, ko bi kopica Kočevcev, ki deželi neso za družega, nego v vsakoletne troške po raznih bolnicah, terorizovala ogromno večino prebivalstva. Kočevcem je v zadnji čas veliko preveč vzrastel greben, treba ga bode vsekakor pristrichi. Če poklicani krogi ne bodo vršili svoje dolžnosti v tej zadevi, storilo se bode od druge strani.

— (Iz Gorice) se javlja dne 23. t. m.: Dvorski svetnik Weilen prišel je danes semkaj in pogovarjal se s sodniki za Gorico in Gradiško za cesarjevičovo delo: „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“. Sotrudniki so gg. grof Coronini, pisatelj Noé, ravnatelj Bollé, finančni ravnatelj baron Czoernig. Cesarjevič Rudolf je sotrudnike brzojavno pozdravil.

— (Politično društvo „Edinost“) v Trstu sklenilo je v odborovi seji dne 20. t. m., da se izvoli poseben odsek, ki ima predložiti svoje nasvete glede urednika društvenemu glasilu „Edinosti“. V ta odsek so izvoljeni gg. Fran Cegnar, Mate Mandić in M. Živič.

— (Za mestni zastop Zagrebški) razpisane so dopolnilne volitve. V prvem okraju voli 3. razred dne 1. decembra, 2. razred dne 2. decembra, 3. razred dne 3. decembra. V drugem okraju so volitve dne 5., 6. in 7. decembra. Vsega vkupe bode voljenih 19 mestnih odbornikov.

— (Jurčičev „Tugomer“) preložen je, kakor javlja „Odjek“, na srbski jezik. „Narodna Biblioteka“ srbska izdala je to žaloigro v 162. in 163. zvezku.

— (Slovanskega pevskega društva na Dunaji) adventni koncert bode v nedeljo, dne 27. novembra t. l., v manjši dvorani glasbene družbe (kleiner Musikvereinssaal, I., Künstlergasse 3) pod vodstvom g. pevovodje Al. Aleks. Buchte. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. Pri posameznih točkah bode uhoj v dvorano zaprt. Vspored: I. del: 1. Hajdrih A.: „Her-

bi zahtevali uradnih pečatov z imenom v obeh jezikih, marveč se prav sladko smehljajo, češ: saj mi ne gre za kožo, in vraga koliko je pečat z dvema imeni tudi, — no, težji nego samo z jednim. O sancta simplicitas! Zdaj se pa še čudite, da nemške obitelji jemlje v pòsle otroke slovenskih starišev, a slovenske družine pa narobe, če to ni — modèrna zanimivost, potem je pa Vaš pohajkovelec tudi — „stekel“, oni dan, ko je hitel za starim Krjavljem v Kurjovas, in pod oknom imenovanega lokala „na ušesa vlekel“ glavnega „slavitelja“ — „acquae vitae“ ko je govoril imenitni stavek: „Meni je ljubši — je dejal — jeden sam irredentar, ki škili črez „lužo“ — ali pa vsak nemškutar Ljubljansk, ki za kulisami Bismarcku v čast brenči: „Es brausst im deutschen Eichenhain“, nego devet in devetdeset — pravoslavni Rusov, zaradi katerih morajo na Dunaji uvodne članke za „Laibacher Zeitung“ v „Nichtamtlicher Theil“ kovati! Prosit jesen in vadele Vi gospod urednik do prihodnjega — ponedeljka!

Vaš radikalni pohajkovelec;

cegovska“, možki zbor. 2. Vivoda Fr.: „Lásky spor a smír“, koralni prizor iz čeških narodnih pesnij za mešani zbor s spremljevanjem na glasoviru (prvič). Sopran-solo: gđena M. Frola; tenor-solo: g. J. Mičoch. 3. Roguski L.: „Barkarola“, možki zbor poljski. 4. Bruch M.: I. koncerta 3. stav, igra na gosli s spremljevanjem glasovira, g. Fel. Winternitz. 5. a) Vilhar J.: „Mornar“, b) Nedvéd A.: „Darilo“, pesni slovenski za tenor, poje konservatorist g. Fr. Pogačnik. II. del: Vojaček H.: „Pisně Hostýnské“, velika kantata na besede g. Č. Furch-a za solo in možki zbor s spremljevanjem na glasoviru; pesni te pojó se prvič celotno na Dunaji; tenor-solo: g. J. Vilimek, bariton: g. J. Jiřík, bas: g. Fr. Podhajski. Na glasoviru spremlja konservatorist g. K. Paur. — Cene sledeče: v cerklu 2 gld., v prizemji 1 gld. 50 kr., na galeriji I. vrsta 1 gld. 50 kr., II. in III. vrsta 80 kr., na galeriji nad orgljami 50 kr., ustop 50 kr. Listki dobé se pri g. dr. J. Lenocho-u, I. Bräunerstrasse 4, in pri kasi koncertnega večera. — Besede k zborom dobé se koncertnega večera za 10 kr. — Po koncertu bode prijateljski večer v društvu „Pokrok“, IV., Hauptstrasse 25 (Hôtel Zillinger), v katerem bode igral glasbeni zbor društva „Pokrok“.

— (V Zagrebu) zaprli so odvetnika dr. Malca zaradi goljufije.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) imelo bode v soboto, 26. dne novembra svoje IV. redno zborovanje z nastopnim vspehom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo revizorjev. 3. Kritika predavanj gg. Gestrina in Rakeža. 4. Predavanje g. Domicelja. 5. Slučajnosti. Prostor. Slov. čitalnica. Začetek ob 7. zvečer. Gosti dobro došli!

— (Kmetijsko predavanje na Vačah) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 27. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

— (Posojilnica v Celji) vabi svoje združnike k izrednemu občnemu zboru na nedeljo dne 4. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v Celjski čitalnici. Na dnevnem redu je dopolnitev načelstva in sprememba pravil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 24. novembra. Dr. Fran Radey imenovan deželnega glavarja namestnikom, ker je Gödel to mesto odložil.

St. Peter na Notranjskem 24. novembra. K važni in sijajni zmagi g. Višnikarja v Ribnici in Kočevji kličejo notranjski Zagorci: „Kar si zaslužil, to si zadobil!“

Dunaj 24. novembra. „Wiener Zeitung“ objavlja zakone gledé budgetnega provizorija do marca in gledé nabora kontingenta vojaških novincev za 1888.

Pariz 24. novembra. Grévy vsprejel popoldne Ribota. Govori se, da Ribot pripravljen sestaviti prehodni kabinet, v katerem bi bili: Waldeck, Rousseau, Flourens, Carnot, Ferron. Radikalni listi pobijajo misel, da bi se Sausier volil predsednikom.

Berolin 24. novembra. Nemški prestolni govor ima poleg drugih tudi predloge o deželni brambi, črni vojski, o zvišanji žitnih carin in o podaljšanju trgovinske pogodbe z Avstro-Ogersko. Gledé vnanjega položaja pravi prestolni govor: Cesarjeva vnanja politika si z uspehom prizadeva, da se evropski mir, ki je njena naloga, utrdi z gojenjem prijateljskih razmer z vsemi vlastmi, s pogodbami in zvezami, ki imajo namen preprečiti nevarnost vojne, nepravičnim napadom pa skupno se upreti. Nemčija nema agresivnih namenov in nobenih potreb, katerim bi v zmagonosnih vojnah mogla zadostiti. Nektščansko nagnenje za napade na sosedne narode je nemškemu značaju tuje. Kakor ustava, tako tudi vse vojaške državne naprave neso naperjene na to, da bi se naših sosedov mir motil svojevoljnimi napadi, a v zavračanju takih napadov, v brambi svoje nezavisnosti smo močni in hočemo z božjo pomočjo biti tako močni, da bodedo vsako nevarnost lahko mirno pričakovali.

Pariz 23. novembra zvečer. Ko sta tudi Ferry in Raynal v današnji konferenci izrekla se, da je Grévyja ostavka neizogibna, izjavil

je popoldne Grévy, da bode odstopil, a da ne prevzame odgovornosti za notranje in vnanje posledice, ki utegnejo vsled tega nastati ter biti republiki pogubne. Grévy bode Ribota ali pa Gobleta pozval, naj sestavi kabinet, da se potem skliče volilni kongres, izdal pa posebno izjavo, da ostavka ni bila prostovoljna, ampak prisiljena, ker ni več možno vladati.

Bruselj 23. novembra. Veliki Antwerpenški parobrod „Vlaanderen“, ki je dne 15. okt. odplul v Congo in imel 120 oseb na krovu, razbil se je na obali francoski. Podrobnih podatkov še ni, a bržkone je nesreča velika.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Po tem zagotovu morali so podpisanci pričakovati, da se bodo takrat, ko se otvori promet čez Hrpele v Trst, tarifne nejednakosti, katere že toliko časa tlačijo, odstranile in da dobode Ljubljana za promet od Trsta in v Trst tarife, kateri ne bodo nikakor dražji od tarifov državnih železnic od postaj pred Ljubljano v Trst in narobe.

Toda, kako bridko so se varali podpisanci: Ze samo, da tarifne nejednakosti, vsled katerih je do zdaj trpela Ljubljana, niso bile odstranjene, ampak so se na občutljiv način pomnožile in poostrele, kajti po uvedenem državnoželezniškem tarifu od 6. julija pr. l. veljajo za Ljubljano za promet od Trsta in do Trsta dosedanja tarifi južne železnice, dočim so vse postaje nad Ljubljano na državni železnici dobile neposredne državnoželezniške tarife za promet od Trsta in do Trsta in morejo dobivati svoje blago od Trsta čez Ljubljano ceneje na Gorenjsko ter z Gorenjskega skozi Ljubljano razpošiljati ceneje v Trst, nego li more Ljubljana jednako blago pošiljati v Trst ali pa od tamkaj dobivati.

Ljubljana je o prejšnjih tarifnih nejednakostih popolnoma izgubila posredno trgovino na notranjsko in primorsko stran, ker si malone vse notranjske postaje tozemske blago vsled reekspedicije od Trsta morejo ceneje preskrbeti, nego od Ljubljane. Pri tem mora tudi izgubiti vesoljno trgovino na Gorenjsko in Koroško, ker morejo državne železnice postaje tamkaj največ blaga znatno ceneje dobivati od Trsta, nego li more to storiti bliže Trsta ležeče glavno mesto Ljubljana.

Vsi obrtniki na Gorenjskem imajo ugodnejše tarife nego v Ljubljani, takisto posestniki gozdov in zemljišča. Zdi se torej, da je Ljubljana v vsakem obziru obsojena v to, da jo južna železnica in nje tarifne nejednakosti ugonobé; celo c. kr. glavno ravnateljstvo zdi se, da je v tem obziru brez moči. Kako bi bilo drugače mogoče, da se na državnem kolodvoru v Ljubljani ne sme oddajati niti sprejemati blago za Trst in da je promet od Ljubljane in do nje po pogodbi popolnoma bil izročen južni železnici, dočim je koj po otvorjenji peškega prometa za postaje Divača, Celovec, Ljubno in Beljak, katere so ravno tako postaje južne in državne železnice, bil uveden nov tarif, po katerem se smé blago sprejemati in oddajati na obeh kolodvorih ter ima celo pravo določbo, da se morajo za blago brzovozno ali tovorno vlakom računati najceneje tarifi, kateri se pokažejo po kalkulaciji državnih tarifov, ako morda za nekatero blago ne bi bili ceneji tarifi južne železnice.

Od teh postaj morejo se v obče rabiti od Trsta in v Trst tarifi državnih železnic, voznina za Trst-Sv. Andrej, Trst-pristanišče, Divača, Celovec, Ljubno in Beljak je povse jednaka, samo Ljubljana je izvzeta, ter ne more starih tarifnih nejednakosti ne le odpraviti, temveč mora tudi trpeti nove nejednakosti, ki jo zelo občutno odškodujejo.

Podpisanci dovoljujejo si naštetati te nejednakosti v vzgledih iz dozdanih tarifov in navesti zdanje tarife državnih železnic od Vižmarij do Trsta, katerim se primerjajo tarifi južne železnice in narobe, v kolikor različna razredba dovoljuje to prispodobo: 149 kilometrov od Vižmarij v Trst in narobe, državna železnica:

Brzovozno blago normalno: 250 kr.; znižano: 92 5 kr.; komadov razred: I. 92 5 kr., II. 79 kr.; A. 57 kr., B. 45 kr., C. 30 5 kr.; posebni tarifi: I. 41 kr., II. 32 2 kr.; izimni tarif I. 27 kr.

148 kilometrov od Ljubljane v Trst in narobe, južna železnica:

Brzovozno blago normalno: 292 kr.; znižano: 156 kr.; serija: I. 140 kr., II. 103 kr., III. 70 kr., IV. 62 kr., V. 52 kr., XIII. 30 kr., X. 52 kr., VII. 44 kr., XIII. 30 kr.

Prispodobe voznine za posebno blago naj dopolnijo to prispodoblanje. (Dalje prih.)

Massage-zdravljenje. Kot izvrstno umacanje (massage) pri vseh revmatičnih boleznih, protinu, trganji po udih, kakor tudi pri izpahnenji, pokvečenji in boleših oteklinah se tople priporoča Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (19—8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 (192-174)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
23. nov.	7. jutraj 9. pop. 2. sveder	734.31 mm. 735.74 mm. 736.02 mm.	6.8° C 10.4° C 8.8° C	sl. zah. sl. zah. brezv.	megla obl. megla	4-10 mm. — dežja.

Srednja temperatura 8.7°, za 5.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.20	gld. 81.20
Srebrna renta	82.85	82.40
Zlata renta	111.85	111.85
5% marčna renta	96.20	96.20
Akcije narodne banke	888.—	887.—
Kreditne akcije	277.80	278.20
Srebro	—	—
London	125.75	125.75
Napol.	9.94 1/2	9.94 1/2
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.70	61.70
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 181	250 gld. 181
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 170	100 „ 170
Ogerska zlata renta 4%	99	95
Ogerska papirna renta 5%	85	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	100 gld. 119
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	75
Kreditne srečke	100 gld. 180	100 gld. 180
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	50

Schatzkästlein des guten Rats

daje odgovor na vsa vprašanja vsakda-
njega življenja.

Elegantno vezan velja gld. 3.10, po pošti gld. 3.25.

Tanz-Album

pro 1888,

obsegajoč 10 melodijoznih plesnih komadov.

Velja samo gld. 1.20, po pošti gld. 1.30.

Obe deli sta primerni

za darila

o Sv. Miklavži, Božiči in Novem letu

ter je udano priporočila (861-1)

J. Giontini-jeva knjigarna v Ljubljani.

Št. 17.728.

(841-2)

Razglas.

mladeničem, vojaščini podvrženim.

Radi prihodnjega rednega vojaškega nabora
se javno naznanja:

1. Vsak tu bivajočih 1868., 1867., 1866.
in 1865. leta rojenih mladeničev zglasti se mora
meseca decembra 1887. l.

pri mestnem magistratu.

Kdor se ne zglasti, bode, če se ne bo mogel
opravičiti, kaznovan v zmislu §. 42 vojniškega za-
kona z denarno globo do 100 goldinarjev, oziroma
z zaporom do 20 dni.

2. Mladeniči, ki neso v Ljubljano pristojni, se
morajo izkazati pri upisovanju z domovinskim listom
ali pa z drugimi pismi, iz katerih je povzeti do-
movno občino.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče
smejo oglašiti stariši, varuhi ali drugi pooblaščenici.

4. Oni, ki mislijo prositi začasnega oproščenja
od vojaščine, morajo pri upisovanju izročiti rodbin-
ske listine in druga potrebna pisma.

5. Dolžnosti oglasa se ne dá ogniti z izgovor-
om, da se za te dolžnosti ni vedelo.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 4. dan oktobra 1887.

500 mark v zlatu.

če Grolsch-ova obrazna orème (Crème Grolsch)
ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre-
gorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladins-
ko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena
60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolsch v
Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo
Ed. Mahr, parfumer. (741-4)

Išče se učenec

za usnjarsko obrt, okolo 15 let star, zdrav in čvrst. — Več
se izve v Cerknici pri Rakeku pri Matevžu Za-
vršnik-u. (857-2)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
 pri c. kr. konc. Anchor Line,
 Dunaj, L. Kolowratring 4.

Neobhodno za vsacega

za svetlenje usnja pri konjski opravi, vozovih, hišni
opravi, čevljih itd. itd., je novoizumljena po

c. kr. avstrijskem in oger-
skem ministerstvu zavarovana proti
ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se
ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali
likov za usnje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld.,
št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri
moči in mehki in voljni pri solnčnej vročini, se je že več
kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepre-
močljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, do-
kazuje 25 odlikovanj, na stotine priznanih
pisem. Oba izdelka se nesto udomačila le pri c. kr. vo-
jaščini, ampak si utrla ugod pri H. J. Vellöastvu in
c. kr. visokostih.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. Anton
Krisper in Schussig & Weber, v Kranju g. Petan,
v Škofji Loki g. Koceli. — Dobiva se v vseh večjih
krajih države pri boljših trgovcih. (860-1)

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobiva se pri (672-20)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Posilja se tudi po pošti od 1 kilo
naprej proti povzetju ali predplačilu.

Tuji:

22. novembra:

Pri Hostenroth, Hostenroth,
Hauß iz Hamburga. — Schweg-
gel, Suklja, Beck, Dietrich,
Mahler, Ohswald iz Dunaja.
— Arko iz Škofje loke —
Grile iz Vač. — Tscheneke iz
Trsta.

Pri Wunda iz
Rim. — Jäger iz Kamnika.
— Hchäfel, Kraus, Sihlesin-
ger, Rosenberg, Saulich iz
Dunaja. Zubrinčič iz Čubra.
— Semman iz Zagreba. —
Schmidthofer iz Linca. — Rit-
ter iz Graca. — Pfeiffer iz
Krškega.

Umrli:

22. novembra: Janez Rich-
teršič, pekov sin, 4 leta, Hre-
nove ulice 20, za škarkarico.
— Josip Wontka, knjigovez,
29 let, Stari trg 20, za osep-
nicami. — Neža Skvarča, go-
stija, 70 let, sv. Petra cesta 3,
za starostjo.

23. novembra: Matija Aleš
pek, 71 let, pred škofijo 12,
za starostjo.

R. DITMAR, c. kr. priv. tovarna za

svetilnice

na Dunaji.

ETEO-SVETILNICE

Petrolejske svetilnice

najnovije konstrukcije,
ki v svetlobi prekosé vsako-
vrstne toliko slavljene svetilnice,

ima

v lastnih zalogah na

Dunaji, v Graacu, Trstu, Pragi, Levovu,
Budimpešti, Monakovem, Berlinu, Milannu,
Varšavi in Bombaji

in v vseh boljših prodajalnicah svetilk.

Tovarne

na Dunaji, III., Erdbergstrasse 23, in
v Varšavi, Chlodna 41. (674-7)

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7-5 n.,
razpošilja po poštnem povzetju naslednje imenovano blago, kar
se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje
proti vsakej drugi konkurenci.
(716-7) Uzorci zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Ženske srajce iz šifona z vezanjem, 3 ko- madi gld. 2.50.	Naglavni robci iz flanele za ženske, jako topli, 3 kom. la. gld. 2.—, IIa. 75 kr.	Barhant za obleko, najnovější uzorec, prist. barve, 10 metrov gld. 3.60.
Ženske srajce iz močnega platna, z robci, 6 komadov gld. 3.25.	Ženski predpasniki iz oxforda, crettona, sur. platna in šifona, 6 kom. gld. 1.60.	Trinitnik, težke baže, — 10 metrov la. gld. 3.50, IIa. gld. 2.80.
Ponočni korzeti bogato okrašeni, 3 komadi, la. gld. 4.—, IIa. gld. 1.80.	Zimski Nigger-loden za ženske obleke, najboljše baže, 10 metrov gld. 5.50.	Blago za ponočne suknje, najnovější uzorec, križasto, 10 metrov gld. 2.50.
Spodnjice iz klobučine, bogato vezane, rdeče, ružave, temnorjave, 3 kom. gl. 3.—.	CACHEMIR, črn ali barvast, tudi v barvah za plese, dvojne širokosti, 10 metrov gld. 4.50.	Blago za moško obleko, modno, za zimo, 9-10 metra, la. gld. 5.50, IIa. gld. 3.75.
Angora-ogrinjalo za zimo, 4/4 veliko, gld. 2.80.	Volneni atlas v modnih in plesnih barvah, dvoj. šir., 10 met. gld. 6.50.	Blago za zimske suknje, fine baže, modne barve, 2-10 metra gld. 10.—.
Ženski jopič iz ovčje volne (Jersey), v vseh barvah, lepo priležen, gld. 2.—.	Valerie-flanela, najnovější uzorec, 10 metrov gld. 4.—.	Blago za ogrtače, fine baže, modne barve, 2-10 metra gld. 6.—.
Ženske nogovice za zimo, bele ali barvaste, 6 parov gld. 1.50.	Kalmuck, najnovější uzorec, 10 metrov gld. 3.—.	Normalno perilo po Jägerjevi sistemi, iz čiste volne, za gospode in dame, 1 srajca gl. 3.50, 1 hlače gl. 3.—.